

משחקי מלחמה

נשים עירומות ושריריות הן הדמויות המרכזיות בעבודותיה היפות של איילת כרמי, אף על פי שהן מצוידות לקרב, נדמה שהנשים משחקות ב"נדמה לי"

בתערוכה "אלכסנטרופיה", של איילת כרמי (פעם בית השיטה, היום הרצליה), שנכרה הש"כ, צוירו הצוירים ישירות על קירות הגלריה: כמו כן היו צוירים על מצע עץ וגופים פיטורליים. כרמי פיתחה במהלך השנים מעין מילון דימיים, העובר כחוט השני בתערוכותיה, וממנו היא רוקחת ומבנייה סצינות תיאטרליות וצירופים עשירי דמיון. השחקנים הראשיים המשחקים בניידה הם נשים עירומות - שריריות ובעלות שדיים וירכיים מלאים, מצוידות בכלי נשק קרדמים - כתגוחות של כריעה רדובה או של צע

דה. בנוסף, כולטים ענפים השופים, רגלונים משולשים ומלבניים של לוחמים מתקופות קרדמות, חניתות חרבות, ציפורים ואלמנטים השואכים את השראתם מהמופשט הגיאומטרי והאקספרסיבי - ריבוע, משיכות מכהל אקספרסיביה, תזוזות צבע ומריחת ה"ויש".

ככמאית של כרמי פנטזיה וכרדון יוצרת כרמי מארצי דימויים זה סצינות, המתקיימות בארזי הדמדומים, וכמו כן ריאליזציות; הצופה מתקשה למקם את הנשים המיניאטוריות כונו ובמקום מוגדרים. תורשה זו מתעצמת לאור העובדה, שהסצינות המועלות בצוירה מכווצות כהשראת, סגנונות ציור שונים מתקופות שונות: אמנות הלניסטית, ציור רוקורטיבי, ציור סכסטי, פיגורטיבי, מופשט גיאומטרי ומופשט אקספרסיבי. בנוסף, הנשים העירומות, הנרמטות בוטחות בעירומן וחסרות עכבות ביחס לגופן, הן קפוצות שפתיים ואינן מיסירות מבט לצופה; הן מצוירות כשרופיל או שהן בוחות בחלל או כמה שגריאה יתרה כמבט רפלקסיבי השקוע בעצמו. גם כאשר הן מקובצות בשלישייה או בצמד, אין הם יוצרות קשר עין כיניה ונראות כמו התומות ומגודות כל אחת בעלמה היא. הנשים של כרמי, שאחוזות בידיון כלי נשק קרומים ומצויות כתינחות של דריכות לקרב עם אויב עלום, נראות

למעשה ככלתי מזיקות וכלתי מאיימות. נראה שהנשים של איילת כרמי עסוקות במה שמיכונה כרחובותינו כ"כאילו", כ"נרמה לי", בסיטואציה של משחקי מלחמה.

היבט פסיכולוגי מעניין נוסף, העולה בתערוכותיה של כרמי, הוא ההבדל או הפער בין ציור הדייר קן העצמי שלה לבין ציורי הנשים שים האחרות. בעוד שכל הנשים בצוירה - אשר מקורן בצילומים שבהם ביימה את תגוחותן - מרפיעות בעירום ומצוירות כסגנון פיגורטיבי, הנרגיש את שרירי הן, את רשנותן ואת הנוחות, הדי שבריוקנה העצמי בוחות כרמי

לצייר אך ורק את פניה, כשעיניה פוערות לרור זה ובסגנון סכסטי קומיקסי. יתרה מואה, את ריוקנה העצמי הוא מצוירת בתוך סכנה של שמש/הילה רישתלת" אותו בדגלונים של הנר פים הפיטורליים.

התערוכה נקראת אלכסנטרופיה, שם שהוא הכלאה בין אלכסנדרה לאוטופיה, כזיקה לתביי לייטים מארון הקבורה של אלכסנדר מוקרון, שהיו את מקור ההשראה לנשים המצוירות. ני תן לראות זאת כביורד בסדרת ציורים, המשחור רת בחלקה פרטים מהתבליטים ההלניסטיים מארון הקבורה של אלכסנדר מוקרון, ולפיכך,

נשים חוקות. פרט מתוך עבודה של כרמי

הנשים כאן, בניגוד לאלה המופיעות במרבית הציורים בתערוכה, הן בעלות צביון של פסל/תבליט: צביון קפוא, חרף תנועותיהן הריני מיות, הרדמטיות והלוחמניות. בתערוכה זו, כמו בקודמותיה, איילת כרמי שומרת על קלה הייחודי בגוף האמנות הישראלי. התערוכה הנוכחית פתיגית ביופיה ומזמנת לצופה חוויה מענגת ואסתטית. שווה לעקוב אחר ריה ולראותה בתערוכות הבאות.

איילת כרמי - אלכסנטרופיה
נלריה 39 לאמנות עכשווית בתל אביב